

Sygn. akt I C 407/21 upr

ZARZĄDZENIE

Dnia 16 września 2021 roku

Przewodniczący w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Człuchowie

Sędzia Sylwia Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2021 roku w Człuchowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy

z powództwa R. N.

przeciwko R. K.

o zapłatę

z a r z ą d z a:

1. zwrócić pozew albowiem braki formalne w zakresie dokładnego określenia zadania i oznaczenia daty wymagalności roszczenia nie zostały uzupełnione,
2. zwrócić powodowi R. N. od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Człuchowie kwotę 720,00 złotych (słownie: siedemset dwadzieścia złotych) tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu pomniejszonej o opłatę minimalną.

Sygn. akt I C 407/21

UZASADNIENIE

Powód – R. N. wniósł pozew przeciwko R. K. o zapłatę kwoty 12.072,84 złotych za wykonanie instalacji elektrycznej w domku jednorodzinny.

Zarządzeniem z dnia 6 września 2021 roku, doręczonym skutecznie w dniu 14 września 2021 roku – co wynika z elektronicznego potwierdzenia odbioru, powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez dokładne określenie żądania oraz oznaczenie daty wymagalności roszczenia, w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu.

W przepisany termin powód – R. N. złożył pismo procesowe, w którym wskazał, że żądaniem złożonym w pozwie jest zapłata za wykonaną instalację elektryczną w budynku mieszkalnym jednorodzinny w S., na działce nr (...) oraz pokrycia kosztów za pomocą których powód starał się doręczyć fakturę VAT nr (...) z dnia 29 października 2020 roku, to jest za usługi adwokackie i opłaty sądowe w wysokości 1.589,00 złotych, w celu odzyskania należności za w/w pracę, wykonaną na przełomie lipca i sierpnia 2020 roku wraz z materiałem, z którego została wykonana instalacja elektryczna, kwotę 8.056,80 złotych. Powód podniósł nadto, że roszczenie jest zawarte w okresie od 29 października 2020 roku do dnia 10 września 2021 roku, jak również, że czas, który upłynął spowodował diametralną zmianę cen materiałów i usług, straty z tego tytułu zamknęły kwotę 2.417,04 zł. Zaznaczył również, że pomimo wezwań o zapłatę oraz wezwania do próby ugodowej do chwili obecnej, to jest do 15 września 2021 roku roszczenie nie zostało zaspokojone. Wskazał także, że łączna kwota roszczeniowa to 12.072,84 złotych.

Zgodnie z treścią art. 187 § 1 kpc pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać, między innymi, dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu

sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna i oznaczenie daty wymagalności roszczenia w sprawach o zasądzenie roszczenia.

Z powyższego wynika zatem, że jednym z obligatoryjnych wymogów formalnych pozwu jest dokładne określenie żądania. Wymóg ten ma na celu ściśle i jednoznacznie określenie przedmiotu osądzenia i określenie zakresu ochrony prawnej, której udzielenia domaga się powód. Przez dokładne określenie żądania pozwu powód określa treść oczekiwanego rozstrzygnięcia sporu i – poza wyznaczeniem granic rozpatrywania sprawy przez sąd – stanowi jednocześnie punkt odniesienia dla oceny przez sąd stanowisk stron wobec treści powództwa (P. Czepiel, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2007 roku, III CZP 165/06, PS 2008, Nr 7–8, s. 209). Także granice, w jakich sąd może zasądzić powództwo, określa żądanie powoda, którym sąd jest związany (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1962 roku, 2 CR 272/62, OSNCP 1963, Nr 7–8, poz. 157). Istotnym jest również, że Sąd nie może z własnej inicjatywy uzupełnić braków w zredagowaniu żądania pozwu i następnie to żądanie rozpatrywać. Ponadto właściwe wypełnienie tego obowiązku pozwala także stronie pozwanej na podjęcie obrony, gdyby bowiem żądanie było określone w sposób nieprecyzyjny, pozwanemu ograniczono by możliwość przygotowania właściwej obrony.

Konieczność dokładnego określenia żądania dotyczy także żądań dochodzonych oprócz żądania głównego (np. żądań alternatywnych, pożytków i in.).

Natomiast oznaczenie daty wymagalności roszczenia w sprawach o zasądzenie roszczenia ma ułatwić sądowi rozstrzygnięcie kwestii przedawnienia, zwłaszcza w tych przypadkach, kiedy wymagalność roszczenia jest uzależniona od momentu, w którym wierzyciel najwcześniej mógł podjąć działanie. Takie rozwiązanie będzie również stanowić ułatwienie dla wierzycieli, którzy nie będą musieli dokonywać szczegółowych obliczeń.

W przedmiotowej sprawie, w ocenie Sądu, powód nie wykonał zarządzenia albowiem nie określił dokładnie żądania. Wskazane bowiem w piśmie procesowym z dnia 15 września 2021 roku kwoty nie odpowiadają wartości przedmiotu sporu. Również powód nie określił wymagalności roszczenia dochodzonego pozwem, wskazując jedynie, że roszczenie co do kwoty 8.056,80 złotych zawarte było w okresie od dnia 29 października 2020 roku do dnia 10 września 2021 roku. Brak jest również wskazania daty wymagalności pozostałych kwot, których zasądzenia powód żąda od pozwanej R. K. tytułem straty oraz kosztów za usługi adwokackie i opłaty sądowe.

Wobec powyższego zasadnym było orzec jak w punkcie 1 sentencji.

Zgodnie z treścią art. 79 ust.1 pkt 1a i ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz.U. Nr 167, poz. 1398) Sąd z urzędu zwraca stronie całą uiszczoną opłatę od pisma zwróconego wskutek braków formalnych. Jednakże opłatę zwracaną na podstawie ust. 1 pkt 1 lit. a, b i h, pkt 2 oraz pkt 3 lit. a, c i d obniża się o kwotę równą opłacie minimalnej, która w myśl art. 14 ust. 3 cytowanej ustawy wynosi 30 złotych.

W przedmiotowej sprawie opłata stosunkowa od pozwu, zgodnie z treścią art. 13 ust. 1 pkt 6 cytowanej ustawy, została ustalona na kwotę 750,00 złotych, która została uiszczona przez powoda w chwili inicjowania pozwu.

Zatem, skoro zarządzono zwrot pozwu z uwagi na fakt, że braki formalne pozwu nie zostały uzupełnione, to należało dokonać również zwrotu opłaty stosunkowej od pozwu, pomniejszonej o kwotę minimalną.

Dlatego też Sąd orzekł jak w punkcie 2 sentencji zarządzenia.